

M u i s t u s

Ohdelle Jumalaiselle Stelulle

Pyhymisestä alinomaa Rukouksis.

XX

B. k. O Jesu Christ sä autuuden ic.

Emanuel taimaas mun Jesuksen lohdut' minua,
Ansiot voimall', Sill' Moiseksen laski mun runnel-
lut on, Ja kyytteleill' täytännyt silmän, Ah! ar-
mahda Jesu myös mailman päällä, Kuin minua
ruodele autuuden tiell', Ja sano: jo Jesus sun
hylkäis.

2. Jekewill' sielmill' mailmaan tulin, Baan kos-
kan sitt wanhwistuin ajas, Niin mailman kanssa
synnis juoksin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastu-
dest mun täyty lapses tulla, Jos tahdon mun Je-
suksen lapsi olla, Ja seurata Karitsat' ijan.

3. Laina O Jesu! mull' kärsimystä, Että tänä
elämän ehdon', Voittaisin kaikki mun wihol-
lisen Niinkuin ylös wäkewä Sankar, Ett' koskan
täällä taistellut wiinamäes, Sitt' weisata saisin Ka-
ritsan häis, Jesuksell' mun eloni HERRall'.

3. Autuuden järjestyks armon aias, on hurstas
elämäferta, Ahdistettuun sieluun leposia On Jesuk-
sen Weren wirta, Jos mailma wiha, Kyllä Je-
sus autta, Mä rukoulen Isää ain Pojan kautta,
Hän on ain alnoa apun'.

5. Salemin Raupung joks' ylhäällä' omppi, Mun
sielun riemulla täyttä, Ja Jesuksen Werin myös
Golghathassa, Mun sielun welasta päästä, Wanhurs-
kauden Aurinko Jesu Christ, Mä seison nyt
murhen kynnellis, Mut' Ansiot turwaan aina.

6. Bellialin ojat mun Jesuksen On ymbärintä
hiedonut täällä, Hän pilkattiin mailmald niinkuin
mekin, Eihans päiwinä maan päällä. Baan koska

mun JEsuksen duomioss' tule Silloin mond sielua
tyll wapiſe, Joka raadell' on JEsuksen lambait.

7. O! ihanat vuodet ja armo-päivät, Kosk'
JEsuksen piinaa tääll' tuihin, O! ihanat wiikot ja
autuat hetket, Kosk' Karitsan ristiä muistin, Ne
hetket mun eteeni awais taiman, Ne lievitit sie-
lun waikian waiman, Jost Emanuel sua kiitän.

8. JEsuksen werisen Jaanan alla, Mä itsen
nyt kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
mons eteen, Mun puuroksen aikanaſ kannan, O!
JEsu suloinen Ylkämiehen, Pohdut' mun suruinen
sydäminen, Näill' wuimeisill' mailman' hetkill'.

9. Eija ett JEsus on luvann' tulla, *) Duo-
mitsemaan koko man piiriin, Hän andapi kullenkin
rödens jälkeen, Ja lapsens riemulla täyitä, Ah!
JEsu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle woi-
maa liſä, Ett Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Enkeli eläwäin maall'**) Ja
palwelewaifer Henget, ***) Te suloiſet ihmisten
Wariat, Jotk' Karitsall' kiitosta laulat, Oikat
mun Veitsajan synnin maasa, Ett ijät ſit yhdes
taimasa Niin Händä kiittää ſaiſin.

11. Hefekiel†) Propheta on kirioittanut, Ruink'
taiman talosa ombi, Juur kirkas paiste ja rie-
mun meno, Niill' autuill' österuill' maasta: Tä-
män näk' ††) muinen myös Stephan waina, Kosk'
Judan Kanſa händ kiwiſſ' ſurma, Niin taimas
leimahti awoi.

12. Kristus yks Kirkon Opettaja, Hän taiman
ilosta puhu, Ja kuinka ne waltitut ſielut ſiellä,
Ei Jumalan kiitokſeen ſuutu, Nyt Chriſtityt rak-
ſaat mä muistutan teit, Ett ruſoiſett' JEsust,
kuin muisten' on meit', Kosk' edestään ristiſä rippui.

13. Amos, HCKran Propheta ſano: Ett Da

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 14: 1. ***) Ps. 91:

11' * Hef. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6,

midin huone ja maja, †††) Taas ylöseräketan niin
kuin ennenk'; Ne meidän sielumme ovat, Jotk'
Adamis lankenn' on kaikki täällä, Näit JEsus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Jhäns wihan.

14. Elias ollesans täsä elos On wakaissell sydä-
mell rukoill: Ah! katsokat Taiman wesi-lähteit
Hän ilmast juorsemast esti,*) Wiel, tulisill' Bau-
nuill' läski tääldä, Kosk' temmittin Taimaseen elä-
wäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin **) Lesken kynnelden-wirsi, on JEs-
uksell' keltwannut aimon. Rukouksen kautta me
kaikki woitam, Mit' ikänäns nimittä taitan: Ru-
kous tuo meill uudet Taimat, Rukous lieviittä
kaikki waimat! Siis rukoillkam ahkerast aina.

16. Näin nöprä rukous HERran edes On
woima ja hedelmiä täynnäs, Moses hän muinen
niin kauwan rukoil' Ett' wäsyi ja lankeis maa-
han, Hän rukoil niin kauwan ett' lankeis maa-
han: Niin pitä JEsust rukoildaman, Sitt wasta
on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuaks tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurskas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahda tahto. Josioku
täällä, pahasa erä maasa, On yhdenkin hetken paits
JEsusta, Niin Enkelit itkewät Taimaas.

18. Mikodemus ***) JEsukseld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Kaändöy ja palat'
hänen JEsus käksi, Ja lapselksi jällens tulla. Ei
tahdo nyt kukan lapsi olla Waan kaikell on mieli
autuaks' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin muorill' on hymä olla, sill' JEs-
us on kirkkaana siellä, Waan menköy en'st jokai-
nen yrttitarhaan Ja sitten Golgathan muorell',
Mä ymmärrän surun, ja murhen päiwät, Joiden

†††) Amos 9: 11. *) 2. Kun. 11. ** Luc. 17: 12.

***) Joh. 3: 5.

läpits' Jumalan lapset käywät, Sisäl' Isän Run-
nian Taimaan.

20. Yks Eremiti on myös nähnyt, Kuink' yhe-
ten' heiken' ja tiiman, Kolmekymmend' tuhat ihmis-
ten sieluu On HERRan duomioll tullut', Joist
Eäksi sieluu waan autuaks tuli, Muut kaikk' ka-
doksen duomion kuulit, Ja syöttiin kuoleman
kuoppaan.

21. Taimallinen Isä mun Kunnian HERRa,
Mä duomioll' käy mun kanssan, Sill' sinua pal-
welen tästä lähtien; Sä olet mull autuden ansainn
Mä itken haikiast nyt Jeremian kanssa: Ah! Je-
su, Ah! Jesu nyt armois ota; Jo pelwusta rats-
ti raukeen.

22. Näreitöin on Sun laupiudes, O! Jesu
Kunnian HERRa; Sä Boiton Ruhtinas Israa-
lis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin Christityt
rakkaat on Jesu huutan': Tuskat nyt sisälle
Waldaakundaan, Jok' walmistett' on katurill' sie-
luill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jesuimes tygö käydä, Sä Elämän Tie Jesu
Christ', Kuin syndim kaikk' maksoit täällä, Ah!
aukseni ehdi, rukoilem wissist, Mä luowu meist
suurist syndisist, Waan saata Eaanan Maalle.

24. Ewankeliumin *) saarnan kautta Me peritä
taidamme Taimaan; Mut Jesu ett' pääsisim Eain-
alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill' nuorudeu
synnit meill' muist'os owat Maan kuitenkin Je-
suksen Beri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
Jesuksen Kuolemaan turwaan; Ei muuall' apuu
eik' lohdutusta, Ehk' en mä wiel' totisest usko;
Se epäusko miks minua waiwat, Sill' katumain
sieluin on Isä Taimaas. Ah! Jesu mun uskoni
wähmist.

*) Matth. 9.

26. Ei ole nyt hynnelet silmäs enä, Ne Jēsus on
Werellāns muuttan', Nyt ijankaikkiseks riemus-
wiinak's, Kuin luvann' on omasta suustans: Ett'
uudesa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi hynne-
let iloks' muutta, Ja kaikki ne poisjes pyhki.

27. Golgathas Jēsus mun wiheutti, Ett' synnin
welasta pääsin. Aut' Jēsu ett' eläisin tahros jälken,
Mun elen ehtoon asti, Ett' kuollon kaur' kulkisin
kunniasaan, Mun Taimallisen Jsan maahan! Si-
tä nöyräst rukoulen Sulda.

28. Niemust ja tulewast Taiman ilost Mä ratki
riemuita mahdan, Tääll' häwäisyst, pilkkaa, mä
käršin paljo Waan sielun' siell' kunnias hobta; Mä
Jēsusta kiiän sitt harpu kädēs, Ett' halpa kyll
olen mailman edes; Näin Jumal omians korja.

29. Basunan äänen kaikki kuulem, Kosk JHR:
ran Duomioll' tullan, Ne waltut oikiall' puolell'
Jsan Sitt' Palmu käsisa seisoi, O! ihanat ihmisten
lapsi wainat, Kuing' kaunist te täsä nyt laulaa
taidatt', Juur heljäll' uusill' kielill'.

30. Mä Halesuja weisar' mahdan Nyt tänä
autuden päiwän, Sill' Jēsus mun ruokki ain
taiman mannoll', Ja syndini andeksi anda, Siis
kiiros sull' suloinen sielun' Ylkä, Joka et minua
koska holkä, Waan wahwistat Elämän Leiwäll',
Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus abseruteen, (wiimeisinä Jhmisen Pojan
päiwinä) Ukon ja rakkauden harjoittamisesa.

W. k. Ah! surutoin koskas synnistä laffat, &c.

Ah! noskat sielut plös synnin suosta; Ei sillä ta-
wall' taiman tietä juosta Ah noskat! noskat! aikk' on jo
tull' Bai etkös tahdo nytkän synnill' kuoll'.

2. Jēsusken Kuollo ei ol' hyödyllinen, Miin kau-
wan kuin sun mieles luonnollinen Sinne tänn' ai-

na sua vaatele, Jos et sä hartast armo etseile.

3. Ah! sielu parka lamppus on jo sammun', Et
let sä wirko uuteen hengen haluun, Baan mieles-
äs kyll aina etseilet, Mist' jongun wäärän ilon
öytänet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät' Juur ondu-
mainen, ellei HERRa herät, Ja peljät' sinun oi-
kein waimoman. Christusta Belialist eroittaman.

5. Eikä sull myöskin joku walo olis, Niin et
sä kuiteng' koto armoo anois, Juur sulast armost
Herran Jesuksen, Jonk' tähden mones sielis pysynet.

6. Mä rukouin sinua Herra Jesu, Ah! armahd',
walaiss, missä oiskat nistut Olle, sun kallist siemen
pellostas, Ah! karsahd kuitenk' wiheliäisyyttä.

7. Kynnelis Jesu edessäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reissus Waelttaa, ilman yhtän
torutta Ah Jesu! Jesu minuu wirwotta.

8. Kats ettei Herran pelko sulsta puutu, Kosk'
et sä itsees vielä perät' sautu, Ett' wanha perind' ma-
kaa syödamēs *), Se saastuttaa kaikk' sielun pyimen.

9. Mut joka hartast Jesust aina etsii, Ja
lähte ulos pensyden pätsist, Se ombi HERRan
jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättämä.

10. Se viimein iloon ijankaikkisehen, Niin wie-
dän kuin yks wiisas Neisykäinen, Jong lampu
mailmas on palanut, Ei koskan silmääns uneen
painanut.

11. Kats jos waattes owat puhdistetut Karit-
san Weres **) aina uudistetut? Se ofsa tuore wiis-
napuusa on, Sentähden pyri etes lank' fuolloon.

12. Tul' Herra Jesu ***) wäkeröydes kanssa,
Tul' rakas Ylkä sinun duomios kanssa, Ah kuule
kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä Auttaja.

13. Ah! walaiss ymmärryksen' ja myös mielen'

*) Mos. 8: 21. **) Jlm. 1. 7: 14.

***) Jlm. 1. 22: 20;

Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Nimeäs
ain kaikkis kiittämän, Ah! auta ett' jo alen kiittämän.

14. Jesuksen tulo kenen walmiin löyri? Ah! sie-
lu älä enä welka tähti, Baan rukoil' hartast
walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koskan
muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät mu wastudest, Ja
anna walo armost suurest uudest, Aut etten enä
lankeis sinust pois, Baan ett' ain sielun' sinust
woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaikki,
Ja walmomahan herätetty waadi; Tähtiä Sun
salis joukoll' waltull': Woi! etten nytkin vielä
taida tull'.

17. Sun tygös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palamuudes! Maahan sentähden
kaikki järjen työ, Sun armos tähden koskians
nyt työ.

18. Ja walais' sielun' wäloll' aiwan uudell,
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuudell', Tul' wä-
kemydes kanssa, sielui työ: Ett' näkisit kuink' pi-
miä ompi yö.

19. Siis Herra minu wahwan pidä aina, Et-
ten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu wahwost
hamaan loppuun ast, Ett' pelasteruks tulisin kuo-
lemast.

20 Ah! kuinka suuri ilo taimas liene, Ett' se
haluan' sinne nytkin wiene, Ah! Jesu auta, pii-
nas tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan, myy

Kolmas Wirst.

W. f. Armo Liiton Entell', &c.

Armo mä nyt ferjailen, Etä Piinas Werinen
Wois mun surkian puhdistaj; Ei koskan omast
anhiosta.

2. Koska henki sammu pois, Silloin paha

...in ... .. Sep.
luont' olis Balmis surman wetämään, Karwan
mafiaks tekemään. *)

3. Mä maan nyt synnissä, Hengellisessä kuollossa,
Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu weri pyimen, Kynnä kylmä sydämmen,
Saata autuaks synneistän', Weres woima anna
tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Kadonnutta lammasta Etsi ylös kormesta.

6. Bedä ylös syndisä, Vangennutta Zionit.
Kakenn' sanas nestellä, Etten' pyydäis estellä. *)

7. Ei ol' oma hurskaus, Koskan synnist pelas-
tus, Paikka ompi kadotus, Synnin tähden hirs-
miisuus.

8. Jesu armahd' syntistä, Jesu rukoill' edestän',
Pyhä Henki, Jesu Krist, Pelast synnin Babelist.

9. Jesu kuorman' kewitä, Paha tunton' selitä,
Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst wiel'
palan.

10. Suo Sun Uskos käsitän, Hengen walos
omistan: Tunnon haawat parataan, Kosk' Jesus
käsitetän.

11. Zion waifiast walitta, Ellei Armo hallitse;
Surfia ompi tila' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luonto Kristukses, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyty Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Jän**) wetämist, ei ole odottamist,
Osallisuit Jesukses, Ei rawindot, Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Kunnia suuri
taukomat, Herra***) minua armahda, Etten Sie-
luan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44. ***) Matth. 15: 22.